

Ιωάννης Κούζας

Ελληνική Μειονότητα, Τσάμηδες
και ελληνοαλβανικές σχέσεις

(1990 - 2010)

ΑΘΗΝΑ 2013

Η πολιτική της Αλβανίας μετά το 1990 επικεντρώθηκε στην αξιοποίηση των προκλήσεων και των ευκαιριών, που δημιουργήθηκαν μετά την πτώση των κομμουνιστικών καθεστώτων στην Ανατολική Ευρώπη και τα Βαλκάνια. Η άσκηση της νέας πολιτικής στόχευε κύρια στο να ενταχθεί η χώρα στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, αλλά παράλληλα να ισχυροποιηθεί αυτή στο υποσύστημα της ΝΑ Ευρώ-πης. Προς αυτή την κατεύθυνση αξιοποίησε τις μειονότητες των Αλβανών στις γειτονικές χώρες, προκειμένου να αυξηθεί η ισχύς της και να διεκδικήσει ένα ρόλο σημαντικότερο από αυτόν που είχε από την ίδρυσή της ως ανεξάρτητο κράτος. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια στήριξε την απόσχιση και ανεξαρτησία του Κοσσυφοπεδίου σε βάρος των Σέρβων, αξιοποιεί την αλβανική μειονότητα στην ΠΓΔΜ και στο Μαυροβούνιο, εγείρει θέμα Τσάμηδων στην Ελλάδα και προσπαθεί να χειριστεί για μέγιστο όφελός της την παρουσία των οικονομικών μεταναστών σ' αυτή.

Στην ατζέντα των διμερών σχέσεων Ελλάδας-Αλβανίας εμφανίστηκε μετά το 1990, εκτός της ΕΜ, θέμα Τσάμηδων και Αλβανών οικονομικών μεταναστών. Η μελέτη αυτή στρέφει το ενδιαφέρον της στο πώς διαμορφώθηκαν και διαμορφώνονται οι σχέσεις Ελλάδας-Αλβανίας με βάση την ΕΜ και το Ζήτημα των Τσάμηδων κατά την περίοδο 1990-2010. Παράλληλα, εξετάζεται κατά πόσο αυτές ήταν αυτόνομες ή υποκείμενες σε ρύθμιση από την Ε.Ε. και τις δυνάμεις που μπορούν να ελέγχουν το πλέγμα των διεθνών σχέσεων. Εξετάζεται, δηλαδή, αν η διευθέτηση των ερίδων (conflict resolution) έγινε υπό την επίδραση ισχυρών δυνάμεων του διεθνούς συστήματος.